

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Rycqvii Canonici Gandavensis, Civis Romani, De
Anno Secvlari Ivbileo Syntagma**

De Rycke, Josse

Antverpiae, 1624

Capvt VI. Causſæ instituti Anni Ivbilei. Quare Requies agris Annis
Sabbaticis concessa. ἀνεσις, siue Intermissio Telluri necessaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64507)

CAPVT VI.

*Causse instituti Anni IUBILEI. Quare requies agris Annis Sabbaticis concessa. ἀνεσις,
sive, Intermissio Telluri necessaria.*

Vid verò Sapiientissimum Numen permouerit vt Annos Sabbaticos, & IUBILEOS populo Iudaico præscriberet, hæc fere causæ à Diuinarum rerum Interpretibus afferri solent. Primaria hæc, vitandæ scilicet confusio Tribuum ac Familiarum, quæ ex alienatione bonorum perpetuâ, aut assiduâ contribulium seruitute, oriri potuisset. Cùm enim, ad confutandam olim eius populi perfidiam, liquidò demonstrari oporteret CHRISTVM, DOMINVM AC DEVM NOSTRVM, verum MESSIAM in lege promissum, de tribu IUDA, è stirpe DAVID, originem habuisse; tam prouidè ac sapienter, Diuino nutu per Mosem cautum videmus, vt vnique matrimonia intra suam tribum essent: portio hereditaria in terrâ Chanaan, diuisione primâ assignata, non nisi temporaneâ venditione abalienaretur: serui non nisi in proximum Iubileum seruire iuberentur, & tunc ad suam Tribum ac cognationem absoluti redirent. Quòd si confusis Familiarum ordinibus, vt alibi fieri videmus, ἀγενεαλόγητος Hebræi remansissent; difficillimum, immò ἀδύνατον negotium fuisset eam Saluatoris nostri γενεαλόγητος

Num. 36.

Genealogiarum ignari.

C

contc

Matth. c. 1.
Luc. 6. 4.

Matth. 19.
Marc. 10.

Psal. 110.
Prov. 3.

contexere, quam obseruato Temporum ac Successionum ordine in Sacro Euangelio expressam videmus. Altera institutionis huius causa ea esse videtur, quam ipse Dominus Leuit. xxv. capite, & sæpè aliàs, hisce verbis subindicat: *Nolite affligere contribules vestros, sed timeat vnusquisque Deum suum: quia ego Dominus.* Duritia cordis scilicet in Hebraicâ gente, quam & Prophetæ persæpè, & ipse Prophetarum summus apud Euangelistam meritò eis exprobrat. Nisi enim Diuina Clementia hac ratione oppressis, egenis, seruis, exulibus, captiuis subuenisset; in suâ quisque Tribu ac Familiâ, immò in mediâ promissionis terrâ, & Pharaones & Ægyptiam carnificinam mileri inuenissent. Ad eò gens illa parum conditionis suæ memor, quâ miserissimam vniuersa, apud Ægyptios, seruitutem seruierat, durè nimis ac crudeliter aduenas & contribules suos habuisset. Porro sicut genti vniuersæ, pulcherrimo instituto, leges Modestix ac Clementix imperabantur; ita Diuitum ac Potentioris cuiusque fastus istâ ratione mitigabatur, cum sic intra Iustitix ac Lenitatis terminos cohiberi salubriter possent. Quando enim temporaneæ tantum essent emptiones, quorsum in eo superbirent quod mox dimittendum foret? cum Septimo, & Septies septimo, Anno serere ac metere prohiberentur, à quo alimentum sperarent nisi ab eo qui *dat escam timentibus se, & facit in domo impij egestatem?* cum seruos haberent mox vindicandos, quare in eos sæuirent quos pares sibi & æquales dein essent experturi? Hac igitur Lege latâ fiebat, vt moderata inter
supe-

superiores ac tenuiores officia essent : vt opes ac
 nimix diuitiæ πάντων κακῶν ρίζα, iuxta Apostolum,
 præciderentur: vt luxus ac fastus, veræ ciuita-
 tium ac Rerumpublicarum corruptelæ, subtra-
 ctis fomentis citiùs elanguescerent : denique, vt
 incōparabilis accepti à Deo beneficij, per quem
 ab Aegyptiis latomus erepti fuerant, continua
 ante oculos memoria versaretur. Quòd autem
 fementem fieri Annis Sabbatariis Leges prohi-
 berent, id ad conseruandam Telluris fecundita-
 tem salubriter imperatum, ne importunis agri-
 colarum laboribus vexata, & assiduis frugum
 parturitionibus exhausta, generi humano alendo
 non sufficeret. *Deus enim* (inquit Henricus, Epi-
 scopus Ruræmondensis) *qui vniuersa hæc condi-*
dit, quiq; omnia vti propria diligit, non patitur ea
indefessis atque improbis laboribus perpetuò exerce-
ri. A cuius benignitate ac Indulgentiâ quàm
 longè dissideant humani mores idem eleganter
 expressit: *Improbis sanè ministeriorum exactor est*
homo: vellet enim ministros habere ferreos aut
aneos: vellet iumenta sine vllâ requie fatigare: vellet
terram omni anno proscindere aratro, & colere:
vellet sidera & solem sibi perpetuò lucere: & quam-
uis ipse tum animi, tum corporis quietem impensè
quærat, optaret tamen res vniuersas sine vllâ quiete
suo ministerio addictissimas habere. Ergo sicut ho-
 mines fatigati Sabbato respirabant, ita Terra
 ipsa Annis Sabbatariis. Iosephus pulchrè id
 ostendit in Legibus Mosaicis: *Δι' ἑβδόμης ἔτους ἀνασπιν*
δίδασι τῆ γῆ ἀπό τε ἀρότης καὶ φυτείας: ὡσπερ καὶ ἀνθρώποις δι
ἑβδόμης ἡμέρας τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων ἀναπαύσιν.
 id est: *Septimo quoquo anno remissionem agris de-*
 dit,

omnium ma-
lorum radix.

In Quæst. r.
de Iubil.

lib. 3. An.

dit, intactoſq; aratro & plantatione eſſe iuſit, quemadmodum iam ante populo ſeptimâ quaque die remiſſionem à laboribus dederat. Quàm verò ea Remiſſio, ſiue ἀνεοις, Telluri ſubinde neceſſaria ſit, omnium ſeculorum experientia docuit. Sicut enim aſſiduis laboribus exhausti homines interpoſitâ ceſſatione vigorem accipiunt, viresq; amiſſas recuperant; ita etiam communis hominum parens, modicâ quiete respirans, τὴν οἰκίαν δύναμιν ἀνακλῶται (ait Philo) μετρί πειντελῆς εὐμενῆς, εἰ ἀρχίαι πάλιν τῆς τῶν ὁμοίων γενέσεως τροφῆς ἀφθόνως ἀπάσαις ζῶων ἰδέαις ἀναδίδεσθαι. id eſt: ad antiquum robur virtutemq; reuertitur, ac, veluti priùs, larga ſimilium frugum incrementa omni animantium generi benigniſſimè ſuppeditat. Idem alibi ſcriptor Moſem laudat, quaſi illud premium Telluri conceſſerit vt, pro multiplici foetu ac ſexennali abundantia, quietem ſibi Anni Septimi attributam haberet. Terra quietem etiam Poëtæ agnoſcunt. vt Virgilius I. Georgicâ:

*Alternis idem tonſas ceſſare nouales,
Et ſegnem patiere ſitu dureſcere campum.*

Et iterum ibidem:

*Sic quoque mutatis requieſcunt foetibus arua,
Nec nulla interea eſt inarata gratia terra.*

Vbi Seruius Honoratus: Cùm multa dicat [Virgilius] remedia agrorum recreandorum, ante omnia poſuit Intermiſſionem. Tibullus eadem phraſi, ſed planè ad Hebraicum Ritum:

*Luce ſacrâ requieſcat humus, requieſcat arator,
Et graue ſuſpenſo vomere ceſſet opus.*

Ceſſaſſe verò etiam ab opere Romanos Sacrorum Feriis eruditè, præ cæteris, oſtendit Macrobius

*Lib. quidd
Manans ſit
u. corrupt.*

Lib. 1. l. 1.

buis Libro I. Saturnal. c. XVI. quem, si opus, studiosus Antiquitatis consulet. Corollarij vice subnectam Hesiodi, antiquissimi Poëtæ, de fortunatâ Heroum sede sententiam, quibus Terram suâ sponte, ter in anno, fructum proferre sic tradidit:

Ολβιοι ἥρωες, τοῖσι μελιδικὰ κερῶν
Τεῖς τῷ ἔτῳ θάσσοντα φέρεσι ζείδωρον ἄγῆρα.

Lib. I.
ἔργων κῆ
ἡμ.

Hoc est:

O fausti Heroes, queis dulcis germina fructus
Ter, quocumque anno, Tellus fecunda reportat.
Idemque Vates ferreâ demum ætate ferreos
homines enatos fingit, qui neque sibi neque
Telluri parcerent, improbo labori, die ac nocte,
continuò instantes.

C A P V T V I I.

IUBILEVM CHRONICVM: eo Anni sup-
putati. Dionysia & Agones Sacri Gra-
corum; Lustra & Agones Capitolini Ro-
manorum: Anni Semitâ, & Sabbatici
Hebraeorum. Seculum Iubileum. γυναῑ He-
rodici XXV. Annorum.

Vperest altera Hebraici IUBILEI pars, quod CHRONICVM appellauimus ἀπὸ τῆς χρόνου, siue à Temporum in Fastis ac Monumentis Publicis distinctione. Quem Ritum apud Hebræos olim obseruatum